23/06/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମ ପାଠ ହେଉଛି - ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଶରୀର ନୁହେଁ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିଲେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମାଦ ରହିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପିତା ସ୍□ୟଂ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସେହି ପାଠପଢ଼ାରୁ ମିଳୁଥିବା ଖୁସି ରୂପକ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଆମେ ଯେଉଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ ତାହା ଭବିଷ୍ୟତ ଅମରଲୋକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ କର, କେବଳ ଏହି ପ୍ରଥମ ପାଠକୁ ହିଁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖ ତେବେ ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସିଛ? ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବସିଛ? ଆମମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ଦେହ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମା ଅଟୁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପିଲାମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଘଡି ଘଡି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି - ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହୁଛ? ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିବ, ଯଦି ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହେବ ତେବେ ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେପଡିବେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଶବ୍ଦ ମନେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ, ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ମୋ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି କଥାକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିଛ । ଏବେ କେବଳ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ କରାଯାଉଛି । ନିଜକୁ ଦେହ ଭାବିଲେ ବାବା ମନେପଡିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ପାଠ ପକ୍କା କର - ମୁଁ ଆତ୍ମା, ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ଦେହର ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କରିବା ପାଇଁ କାହାକୁ କେବେ ଶିଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କର, ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ଦେହ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ମନେ ପଡିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ - ଏହିଥିରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ବାବା ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ଏହି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍□ାରା ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବୁ ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଏବେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରହିବାର ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଆମର ଭବିଷ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଅମରଲୋକ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଅମର ବାବା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯେବେ ବସୁଛ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମାଦରେ ରହିଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଆମେ ଏବେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସ୍ମାଦ କଲେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ଥିଲ, ଏବେ ଜାଣୁଛ ତୁମେ କିପରି ସିଢ଼ିରେ ଓହ୍ଲାଇଛ । ଆମ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ହୋଇଛି । ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଅଲଗା ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଅଲଗା ଅଟେ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ କେବଳ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଢୁଛ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସକାଳୁ ଉଠି ଚଲାବୁଲା କର, ପ୍ରଥମେ ଏହି ପାଠ ମନେ ପକାଅ ଯେ ଆମେ ସବୁ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା, ଶରୀର ନୁହେଁ । ଆମର ରୁହାନୀ ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଏବେ ବଦଳିବାର ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସୁଖର ଦୁନିଆ, ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ରୁହାନୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାର ପିତା । ବାକି ତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀ । ଏବେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟାଇ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମୋର ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମାଦ କରୁଛୁ । ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମାଦ କରୁନାହୁଁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦେହକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ଏହି ଶରୀର କିପରି ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମାଦ କରି କରି ଶରୀର ଛାଡିଦେବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନିଜ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଘୋଟୁଥାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କଥାକୁ ଚିନ୍ତନ କର - ବାବା, ବୀଜ ଏବଂ ବୃକ୍ଷକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରହିଛି ।

ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପଢ଼ାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିରେ

ପକ୍କା କରିନେବା ଉଚିତ୍ । ପଢ଼ିବାକୁ ତ ହେବ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ପଢ଼ାଇବେ, ଇଏ କିନ୍ତୁ ଦେହଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପୁରୁଣା ଦେହର ଆଧାର ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛି । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପଢ଼ାଉଛି । ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପଢ଼ାଇବି । ଏବେ ମୋତେ ୟାଦ କଲେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ମୁଁ ହିଁ ପତିତ ପାବନ ଅଟେ । ମୋତେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ, ସେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ । କେମିତି ପତନ ମାର୍ଗକୁ ନେଇଆସିଛି । ଏବେ ସବୁ କଥା ମନେପଡୁଛି ନା । ୮୪ ଚକ୍ରର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ବହୁତ ଲୋକ ପଚାରିଥାନ୍ତି ଯେ ପଶୁମାନଙ୍କର ଗତି କ'ଣ ହେବ? ଆରେ, ଏଠାରେ ପଶୁମାନଙ୍କର କଥା କୁହାଯାଉ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, ବାହାର ଲୋକେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ କ'ଣ କଥା ହେବେ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, କିଛି ହେଲେ ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, କେବଳ ଓଲଟା ସିଧା ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ । ୭ ଦିନର କୋର୍ସ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝି ନ ଥା'ନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଆମର ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ପୁରୁଣା ଭକ୍ତ ଓ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନର ସବୁକଥା ଆସିଯାଉଛି । ଭକ୍ତି କମ୍ କରିଥିଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ କମ୍ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପୁରୁଣା ଭକ୍ତ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଭଗବାନ ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଏକଥା କ'ଣ ଜଣା ଅଛି କି? ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଏବଂ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା । ସାରା ଦୁନିଆ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଛି, କୋଟିକରେ ଗୋଟିଏ କେହି ଏ ପାଠ ଆସି ପଢୁଛନ୍ତି । ଏ ଜ୍ଞାନ କେତେ ମଧୁର । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଜାଣିବେ ନା । ତୁମେମାନେ ଆଗରୁ କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନ ଥିଲ । ଶିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲ । କେତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି, ଜଳ ଢ଼ାଳିଥାନ୍ତି, ଶିବାୟ ନମଃ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି, କାହିଁକି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, କିଛି ହେଲେ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜା କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କୁଆଡେ ଗଲେ, କାହାକୁ କିଛି ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ନିଜର ପୂଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍‌ମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅମୁକ ସମ୍ବତରେ ଆସି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ କେହି ହେଲେ ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ପତିତ ପାବନ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ । ସେ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଦେଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିପରି ଆସି ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । କେତେ ଧୂମଧାମରେ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଦେଖ । ଦୁହେଁ ତ ଏକ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ଜଗନ୍ନାଥ (ଜଗତ ନାଥ)ଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ନର ହାଣ୍ଡି ଚଢ଼ାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ପାଖରେ ତ ବହୁତ ସ୍□ାଦିଷ୍ଟ ଭୋଗ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ଫରକ କାହିଁକି ରହିଛି? କାରଣକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଶ୍ରୀନାଥ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ଉଭୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଳା କରିଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ତ କିଛି ହେଲେ କେହି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ଜଗତନାଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ଅଥବା ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କୁହାଯିବ? ରାଧା-କୃଷ୍ଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ କ'ଣ, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଦିନେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଛୁ । ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆମେ ପଢୁଛୁ । ଏହି ପାଠ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପଢ଼ାଉନାହାଁନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତ ଭକ୍ତିର ସାଗର ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପତିତ ପାବନ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ ପୁଣି ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି କେବଳ ପତିତମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଏହା ସ୍□ର୍ଗ ନୁହେଁ । ବୈକୁଣ୍ଠ କେଉଁଠି ରହିଛି, ଏହା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । କେହି ଦେହ ତ୍ୟାଗ କଲେ କହିଥା'ନ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଗଲା । ତେବେ ପୁଣି ନର୍କର ଭୋଜନ ଆଦି କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ବହୁତ ଫଳ ଫୁଲ ଆଦି ଥିବ । ଏଠାରେ କ'ଣ ଅଛି? ଏହା ହେଉଛି ନର୍କ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାବା ଉପାୟ ତ ବତାଉଛନ୍ତି - କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ହିଁ ରାସ୍ତା ବତାଇଥାନ୍ତି । କେବଳ ମୋତେ ୟାଦ କଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ତୁମେମାନେ ହିଁ କହୁଛ ବାବା ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲୁ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଏହି ଅମରକଥା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣୁଛୁ । ଶିବବାବା ହିଁ ଅମରନାଥ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପାର୍ବତୀକୁ ବସି ଅମର କଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତିକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିଛ । କଥାରେ ଅଛି - ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଦିନ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ ନା । ଆଦିଦେବ ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆଦଦେବଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥା'ନ୍ତି, ଦେବୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେତେ ପ୍ରକାରର ନାମ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବା କରିଥିବାରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି, ଯେଉଁ ଭାରତ ଦିନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା ।

ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ, ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଅବିନାଶୀ ଦଶା ପଡିଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ । ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ବସିଛି । ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗ ଅମରପୁରୀକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବ । ବାକି ପାଠପଢ଼ାରେ ସ୍ଥିତି ତଳ ଉପର ହୋଇଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ହିଁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଭଗବାନୁବାଚ କାମ

ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଗୀତାକୁ ସମସ୍ତେ ତ ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିକାରକୁ କେହି ଜିତୁନାହାନ୍ତି । ଭଗବାନ କେବେ ଏକଥା କହିଥିଲେ? ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ପୁଣି ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି କାମ ବିକାରର କଥା, କାମଗ୍ରସ୍ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପତିତ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଜଣାପଡୁଛି, ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି । ଆମେ ପତିତ ହେଉଛୁ, ପୁଣି ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି - ଡ୍ରାମାନୁସାରେ । ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଭଗବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଫଙ୍କୁ ୟାଦ କର ଓ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲୁ ପୁଣି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ ରାସ୍ତା ବତାଇଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର ତେବେ ପାପ ନାଶ ହେବ । ପତିତ ପାବନ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ହିଁ କହୁଛ ନା । ଏ କଥା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ପତିତ ପାବନ କିପରି ଆସି ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଏ କଥା କହିଥିଲେ ଯେ ମାମେକମ୍ ୟାଦ କରୋ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗାଗ୍ନି, ଯାହାଦ୍□ାରା ପାପ ଦଗ୍ଧ ହେଉଛି । ଖାଦ ବାହାରି ଯିବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସୁନାରେ ହିଁ ଖାଦ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଅଳଙ୍କାର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାରେ କିପରି ବିକାରର ଖାଦ ପଡୁଛି, ତାକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ତ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ବୈଷ୍ଣବ ଥିଲୁ । ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମ ଥିଲା । ଏବେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ଡବଲ୍ ବୈଷ୍ଣବ ହେଉଛ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା (ପ୍ରକୃତ) ବୈଷ୍ଣବ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବିକାରୀ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ନିର୍ବିକାରୀ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଛ ଏବଂ ତାପରେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ତାହା ତୁମେମାନେ ଧାରଣ କରୁଛ । ତୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛ । ଦୁନିଆରେ ଅଳ୍ପକାଳ, ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜତ୍□ ହେଉଛି ୨୧ ପିଢ଼ିର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛ । ସେଠାରେ କେବେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତୁମେମାନେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ସମୟ ନିକଟ ହୋଇଗଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ଶରୀର ନେବୁ । ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ତୁମ ମନରେ ଖୁସିର ବାଜା ବାଜୁଛି । ତମଃପ୍ରଧାନ ଶରୀରକୁ ଛାଡି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଶରୀର ନେବା ଏହା ତ ଖୁସିର କଥାର । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ୧୫୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ରହିବ । ଏଠାରେ ତ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି କାହିଁକିନା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଯୋଗ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଅଧିନରେ ରହିବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡିକ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧୋକା ଦିଏ ନାହିଁ, କେବେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବଶରେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ବୃହସ୍ପତିର ଅବିନାଶୀ ଦଶା । ବୃକ୍ଷପତି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ବୀଜ ଉପରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପରବାଲା କହି ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସେ ଥରେମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି ଅମରକଥା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ । ଅମରକଥା କୁହ କିମ୍ବା ସତ୍ୟନାରାୟଣ କଥା କୁହ, ସେ କଥାର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଦ୍□ାରା ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଅମରକଥା ଶୁଣିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଅମର ହେଉଛ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବୃକ୍ଷପତି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ସଚ୍ଚା ବୈଷ୍ଣବ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ପ୍ରଥମ ପାଠକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଶରୀର ନୁହେଁ । ଆମର ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଏବେ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି... ଏହିପରି ଭାବରେ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନର ସ୍ମରଣ ଚାଲିଥାଉ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୁଅ ।
ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାର ବରଦାନ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସଂଗମଯୁଗର ସମୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବରଦାନକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଜମା କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର । ସେହିପରି ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ

ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତଥା ସ୍ଥୂଳ ଧନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କର କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସ୍ଥୂଳ ଧନକୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଅର୍ଥେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ସହିତ ସମାନ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଗୁଡିକୁ ଯଦି ନିଜ ପାଇଁ ବା ସେବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ତେବେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେଉଁଠାରେ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୁଅ ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ପାରଦର୍ଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇଯାଅ ଯାହାକି ତୁମ ଶରୀର ଭିତରେ ଆତ୍ମା ବିରାଜମାନ ଥିବାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ବା ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇବା ।